

Det er mere end betænkeligt, at man efter 14 dages konflikt griber ind i en lovlig strejke – en fuldstændig lovlig strejke. Og hvorfor gør regeringen det? Alene med baggrund i, at det snart er 28. maj. Skulle der ikke have været en folkeafstemning den 28. maj, er det Dansk Folkepartis mening, at så havde regeringen ladet det her køre et stykke tid endnu med den forventning, at arbejdsmarkedets parter selv kunne finde ud af det.

Dansk Folkeparti kan ikke hjælpe regeringen eller Venstre eller De Konservative for den sags skyld med det her forslag. Vi afholder os fra at stemme ved den endelige afstemning om forslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg vil godt sige til hr. Frank Aaen, hvad jeg i øvrigt har sagt ved tidligere lejligheder i går og i dag, at det er absolut ikke med Socialdemokratiets gode vilje, vi er i den situation, som vi er i nu. Og jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at politikerne skal være varsomme med at blande sig i forhold omkring overenskomsterne.

Det er jo netop kernen i det her. Det er netop derfor, vi er i den situation, at det, vi nu gør omkring det her med omsorgsdagene og feriefri dagene, er, at vi lægger det her, uden i øvrigt at blande os i overenskomsterne, så tæt op ad de gældende bestemmelser som overhovedet muligt. Det er præcis det, dette her handler om.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Frank Aaen, vi tager den en gang til.

Det, hr. Frank Aaen nu nåede frem til i sin konklusion, var en erkendelse af, at det var gamle tal, når man talte om de 20.000. Det, vi har fremført, er, at vi nu med denne ændring til lovforslaget fanger en lang række mennesker op, som ellers ville være kommet i den situation, at de ville stå udenfor.

Så siger hr. Frank Aaen: Hvorfor tager vi ikke en lakmusprøve på det dér? Nu er hr. Frank Aaen jo en klog mand, og derfor vil det være rimeligt, at sådan en klog mand også foretog nogle vurderinger og sagde: Hvad er det for nogle mennesker, der er sandsynlighed for vil falde uden for de fem nye bestemmelser, der bliver indført?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det sidste svar fra hr. Ole Vagn Christensen kan jo stort set bedst besvares af overenskomstparterne, og det er derfor, jeg foreslår at sende det ud til dem, så får vi svaret. Jeg kan sige, at det er alle dem, der skifter arbejde, det vil sige en stor del inden for byggesektoren, det er utrolig mange fra andre områder, det er i tusindvis; vi kender åbenbart ikke tallet, vi er jo ikke bekendt med, hvornår tallet 20.000 er lavet – måske engang i nat, måske til det gamle forslag, måske til det nye forslag.

Så vi vil selvfølgelig nu mellem anden- og tredjebehandlingen bede ministeriet komme med et nyt skøn om, hvor mange der ikke er omfattet. Men jeg synes, det allerbedste ville være at sende det til høring ude hos parterne, så kan vi få at vide, hvor mange det drejer sig om, hvor mange der falder igennem hullet.

Må jeg så sige til hr. Poul Erik Dyrlund, som påstår, at det her er lavet med anvendelse af gældende bestemmelser, at det passer jo ikke. Der er jo ikke nogen gældende bestemmelser vedrørende 9 måneders karenstid i relation til feriedage. Det er der ikke. Der er et forslag fra arbejdsgiverparten, der jo er formuleret sådan, men som blev afvist af LO-siden. Så man har ensidigt taget den ene parts forslag og har dermed ikke på nogen måde lagt sig op ad gældende bestemmelser.

Det, der er problemet, er jo, at man blander sig og laver nogle helt nye bestemmelser, som parterne ikke selv har kunnet afstemme, på en måde, som jeg er sikker på rammer på den måde, man havde tilsigtet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges med 92 stemmer mod 12; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 13 stemte for, 96 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 13 stemte for, 97 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 13 stemte for, 95 imod; 10 stemte hverken for eller imod.